

Misses barroques de Cererols en diàleg amb la intel·ligència artificial

► «Extinció» inaugura el festival de Torroella de Montgrí ► La 42a edició es presenta com «el recer de la fúria del món» i proposa l'art com a bàlsam contra les adversitats de l'actualitat ► L'edició d'enguany proposa una vintena de concerts

M.LÓPEZ (ACN)/Ddg. TORROELLA DE MONTGRÍ
 ■ Dues misses barroques de Joan Cererols entren en diàleg amb la intel·ligència artificial, la recerca de l'ànima i juguen amb la iconografia del darrers 400 anys a través de la tecnologia. Què passa si un mossèn substitueix l'hòstia per un mòbil? Els catalans Agrupación Señor Serrano i el Cor Cererols han donat el tret de sortida aquest dissabte a la 42a edició del festival de Torroella de Montgrí amb Extinció. Els directors artístics Àlex Serrano i Pau Palacios expliquen que la proposta planteja tres períodes: la primera incursió al riu Amazones de Francisco de Orellana i l'inici de l'espòli, l'intent de trobar l'ànima en l'anatomia dels cadàvers a l'època medieval i l'actualitat, amb l'ànima capturada als mòbils «que duem a la butxaca».

El festival va arrencar dissabte al vespre una adaptació pròpia d'Extinció, la coproducció del Teatro Real de Madrid i el Teatro de la Abadía a partir de la Missa de Batalla i la Missa pro defunctis de Joan Cererols, una proposta escènica amb mirada contemporània de l'Agrupación Señor Serrano i interpretat, a Torroella de Montgrí, pel Cor Cererols.

Repensant el passat

Els directors artístics dels Señor Serrano, Àlex Serrano i Pau Palacios, han explicat que han buscat

Un moment de l'actuació celebrada dissabte a la nit.

MARTÍ ARTALEJO

fer un espectacle amb un «gran component audiovisual» a partir de dues misses de Cererols i propiciar així una reflexió construïnt «un viatge» de més de 400 anys: «Estem parlant d'un compositor lligat a l'Escolania de Montserrat i a cavall dels segles XVII i XVIII a través del qual construïm aquest viatge amb una sèrie d'imatges que porten l'espectador des de la selva amazònica de l'any 1541 fins a l'actualitat».

I com es relliga tot plegat?

L'inici d'Extinció ja ho deixa clar, situant tres períodes històrics. El primer, el de 1541: «Francisco de Orellana i un grupat d'homes delerosos de fortuna, penetren en una jungla des del Perú.

Busquen riqueses, engrandir els dominis del seu rei i la salvació de l'ànima a través de les seves conquestes». Una primera incursió gairebé per casualitat que els porta a ser els primers europeus a creuar el riu però amb un resultat: «Al seu pas, sembren de-

solació». I mentre continuen soltant les misses barroques de Cererols, l'espectacle avança propo- sant imatges, jugant amb la pantalla gegant i les càmeres damunt de l'escenari i situant el públic en un segon període: «Al segle XVII l'escolàstica conjectura sobre l'essència, la forma i el lloc de l'ànima en el cos humà. Explore- n les cavitats i els humors que, com els rius, solquen els cossos, amb l'objectiu de trobar una absència que reveli la part més inescruta-

ble de l'ésser». Àlex Serrano i Pau Palacios detallen que juguen, també, amb iconografia, obres d'art i simbologia religiosa fent alguna variació per llançar més preguntes al públic perquè reflexioni sobre l'espiritualitat.

El tercer moment, l'actualitat: «Avui dia, miners sense rostre performen les entranyes de la selva a la recerca de coltan. S'endinsen en galeries, túnels i coves subterrànies per extreure el miner que dona vida als circuits de l'ànima que porten a la butxaca». «És un espectacle en el que fem més preguntes que donar respostes, no sabem si hi ha una ànima i tampoc ens importa molt, el que importa és la reflexió sobre l'espiritualitat», apunta Serrano.

La 42a edició

El festival, que va arrancar dissabte, arriba enguany a la 42a edició després de dos anys marcats per la pandèmia. Fins al proper 21 d'agost són nombroses les propostes que pretenen promocionar la mobilitat de conjunts de música antiga entre el col·lectiu de joves. Alguns dels artistes que desfilaran pel festival són figures consolidades dins el món de la clàssica com Amandine Beyer and Gli Ingnogniti o la dupla formada pel virtuós músic malià de kora i arpa mandinga Ballaké Sissoko i al violoncel·lista i baixista francès Vincent Ségal.